

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 913/2021
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Величковић, адвокат из ..., против туженог "Mercator – S" d.o.o. Нови Сад, чији је пуномоћник Живорад Ивковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2836/20 од 02.12.2020. године, у седници одржаној 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2836/20 од 02.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1746/2018 од 21.07.2020. године, усвојени су тужбени захтеви и обавезан тужени да тужилци АА за период од 01.12.2014. године до 14.11.2017. године и тужилци ББ за период од 01.12.2014. године до 17.10.2017. године, на име увећане зараде за прековремни рад исплати појединачне месечне износе наведене у изреци са законском затезном каматом од доспелости до исплате, те да за тужилце на досуђене износе увећане зараде уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима. Обавезан је тужени да тужилама на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 219.273,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужилца да тужени на досуђену накнаду трошкова парничног поступка исплати затезну камату од пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2836/20 од 02.12.2020. године, одбијена су жалбе тужилца и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплатама на име мање исплаћене зараде по основу прековременог рада, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом туженог указује.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој парници је поднета суду 19.12.2017. године, а вредност предмета спора у тужби је 353.283,50 динара. Побујаном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 794.908,93 динара, постављеном у преиначеној тужби поднеском од 10.02.2020. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побујаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић